

PARKINSON HASTALIĞINDA MOTOR UYARILMIŞ POTANSİYELLER

Dr. Hüsnü EFENDİ¹, Dr. Mustafa ERTAŞ², Dr. Cumhur ERTEKİN²

KOÜ Tıp Fakültesi Nöroloji ABD¹, KOCAELİ ve Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji ABD², İZMİR

ÖZET

Parkinson Hastalığı (PH), ileri yaşlarda en sık karşıımıza çıkan extrapiramidal sendromdur. Başlıca belirtileri, tremor, rigidite, akinezi ve postural instabilitydır. Tanı herhangi bir laboratuvar desteği olmadan klinik bulgulara dayanır. Bu çalışmada Parkinson hastalığı olan 13 hastada transkranial kortikal stimulasyon (TCCS) ile motor uyarılmış potansiyeller (MEP) incelendi. İstirahat, dorsal fleksyon ve plantar fleksyon gibi 3 deneyel paradigm ile alt extremiteden soleus ve tibialis anterior kaslarından kayıtlanan motor uyarılmış potansiyeller incelendi.

Anahtar Sözcükler: Parkinson hastalığı, motor uyarılmış potansiyeller

MOTOR EVOKED POTENTIAL IN PARKINSON'S DISEASE

SUMMARY

Idiopathic Parkinson's Disease (PD) is the most common extrapyramidal syndrome encountered in the aging population. The major signs of Parkinson's disease are tremor, rigidity, akinesia, and postural instability. The diagnosis of PD remains a clinical judgment without any confirmatory laboratory diagnostic procedure available or required. In this study we made transcranial cortical stimulation (TCCS) in 13 PD patients and motor evoked potential (MEP) recorded from soleus and anterior tibial muscle. In all patients three experimental paradigms were performed; rest, voluntary dorsiflexion, voluntary plantar flexion.

Key words: Parkinson's disease, motor evoked potential.

Parkinson hastalığı (PH), rigidite, tremor, bradikinezî gibi semptomlarla karşımıza çıkan extrapiramidal hastalıktır (20). Tanısı klinik bulgulara dayanılarak konur. Ayırıcı tanıda kranial görüntüleme yöntemleri yararlıdır. PH, temelde basal ganglionlarda substantia nigra'nın zona kompaktasındaki dopaminerjik nöronların dejenerasyonu ve nigrostriatal yoldaki dopaminerjik aktivitenin azalmasına bağlıdır (20). Basal ganglionlar temel olarak motor kontrollü sağlamaya yardımcı olan ayrıca kognitif ve kompleks fonksiyonlara katkısı olduğu bilinen yapılardır (13,20). İnsanlarda ilk kez Merton ve Morton kısa süreli yüksek voltajlı elektrik akımı uygulayarak korteksi transkranial olarak uyarılmışlar ve elektriksel anodal stimulasyon ile transkranial kortikal stimulasyonu (TCCS) klinik uygulamaya sokmuşlardır (18). Barker ve arkadaşları birkaç yıl sonra benzer şekilde manyetik alan uyarımı ile de korteksin transkranial olarak uyartılabilceğini göstermişlerdir (1). Bunu izleyen yıllarda çok sayıda klinik çalışma ile motor sistemi etkileyen değişik hastalıklarda manyetik ve elektrik TCCS uygulanmış ve çeşitli patolojiler tanımlanmıştır (2,3,4,6). Bu çalışmalar TCCS ile inici motor yolların incelenmesinin elektrofiz-

yolojik olarak mümkün olabileceğini göstermiştir (5,10,11).

GEREÇ VE YÖNTEM

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalında 3 kadın 10 erkek 13 parkinsonlu hasta çalışmaya alındı. Yaş 36-70 arasında değişmekteydi. Olguların üçünde saf hemiparkinsonizm, ikisinde tek yan ağırlıklı jeneralize parkinsonizm, sekizinde jeneralize parkinsonizm belirtileri vardı. TCCS için anodal elektrik uyarı (D-180) veya manyetik alan stimulasyonu (Magstim 200) kullanılmıştır. Hastalar düz bir muayene masasına sırt üstü yatırılmıştır. Tibialis anterior (TA) ve soleus (SOL) kaslarına gümüş/gümüş klorür EEG elektrodları TA için kasın uzun ekseni boyunca, SOL için kasın ortasına 3 cm aralıklarla yerleştirilerek MEP örnekleri kayıtlanmıştır.

EMG yanıtları için 20 Hz, 5 KHz filtre, 200 ms'lık analiz zamanı kullanılmıştır. Anodal elektrik uyarı için (TCCS) yüzeyel halka elektrod Po EEG elektroodu pozisyonuna konmuş, katod ise bunun 4 cm önüne yerleştirilmiştir. Manyetik alan stimulasyonu için ise 9 cm çaplı coil kullanılmıştır. Tüm hastalarda 3 deneyel paradigma kullanılmıştır.

Tablo 1: Normal deneklerde ve parkinson hastalığında MEP LATANS ve amplitüdleri

	NORMAL n=47				PARKİNSON n=13			
	LATANS msn		AMPLİTÜD mv		LATANS msn		Amplitüd mv	
	TA	SOL	TA	SOL	TA	SOL	TA	SOL
İstirahat	29.7±7.2	31.7±3.3	0.97±0.55	0.69±0.47	28.2±2.2	29.89±2.8	3.42±2.6	1.0±0.9
Dorsal F	27.3±2.4	29.7±2.8	3.07±3.02	0.67±0.36	26.96±1.8	28.75±2.3	4.43±1.7	1.56±1.5
Planter F	28.4±2.3	29.7±3.3	1.41±1.13	1.57±1.04	27.66±2.6	28.53±3.8	3.49±2.9	2.63±1.7

1.İstirahat: hastanın tam istirahat koşullarında sırt üstü yatar haldeyken TCCS uygulanmış ve MEP örnekleri yazdırılmıştır.

2.Ayak bileği dorsal flexionu; hasta yatar durumda ayak istemli dorsal fleksiyona getirilerek ayak bileği 90 derece olacak şekilde orta derecede istemli dorsal flexion yapılrken TCCS uygulanmıştır.

3.İstemli ayak bileği plantar flexionu; ayak bileği plantar yönde flexion yaparken 130 derece açıda tutlmaya çalışılırken TCCS uygulanmıştır.

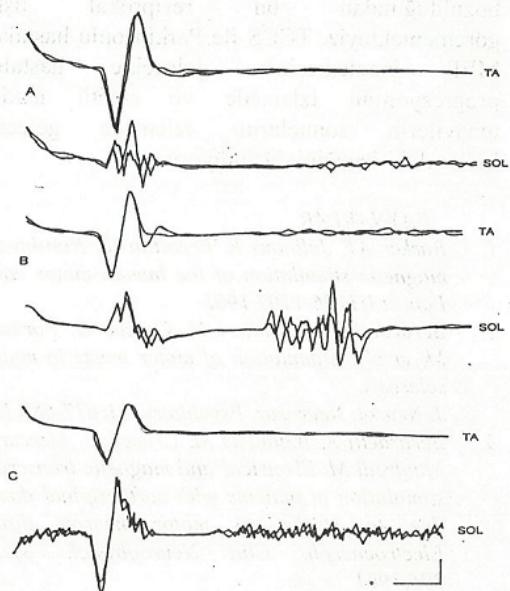
Bu her üç deneysel paradigma içinen az 10 yanıt alınmış, en kısa latanslı ve en büyük amplitüdü MEP örneği değerlendirilmeye alınmıştır. Bu her üç pozisyondaki ölçülen MEP değerleri student t testi kullanılarak normal deneklerle karşılaştırılmıştır.

BULGULAR

Hastalardan elde edilen TA, SOL latans ve amplitüd değerleri tablo 1'de görülmektedir. Parkinson hastaları grubunda istirahat halinde TA ve Sol kaslarından kayıtlanan MEP amplitüdleri anlamlı olarak yüksek bulundu ($p<0.05$). Bu amplitüd artışı TA kasında daha belirgindi (şekil 1). Normal deneklerde amplitüd TA kası için (0.97 ± 0.55 mv) saptanırken Parkinson Hastalığında (3.42 ± 2.16 msn) saptandı. Norrmal deneklerde SOL kası için istirahatte (0.69 ± 0.47 mv) , Parkinson Hastalığında (1.0 ± 0.9 msn) saptandı. Primer yanıt latansları TA ve SOL kasında normal kontrollere göre daha kısa saptandı. ($p<0.05$). Normal deneklerde en yüksek amplitüdü yanıtlar fasilité olan kasta ortaya çıkıyordu.

Örneğin istemli dorsal fleksiyon ile özellikle TA kasında, istemli plantar fleksiyon ile özellikle Sol kasında fasilitasyon ortaya çıkmaktır ve bu kaslardan kayıtlanan MEP amplitüdleri artmaktadır. Normal deneklerde TCCS ile TA ve SOL arasında görülen bu resiprokal innervasyon özelliği Parkinsonlu hastalarda gözlenmedi. Hem istirahatte hem de dorsal flexion ve plantar flexionda amplitüd değişimi gözlenmedi. İstirahatte belirgin olarak artmış gözüken TA ve SOL kası MEP amplitüdleri fasilitasyon ile

(dorsal ve plantar fleksiyon ile) değişiklik göstermedi.



Şekil 1:Parkinsonlu bir hastadan her üç deneysel koşulda alt ekstremité kaslarında kayıtlanan MEP trasesi.(A: istirahat, B:dorsal fleksiyon, C: plantar fleksiyon). (A, D: 1 mv/div, B,C: 2 mv/div, 10 msn/div)

TARTIŞMA

Parkinson hastalığının tanısı klinik muayene ve bulgularla konabilmesine karşın yardımcı tanı yöntemleri ayırıcı tanıda yararlıdır. TCCS ile inici motor yolları elektrofizyolojik olarak incelemek mümkündür (14,15,16,17,21,22,25). Yapılan çalışmalarla bir motor sistem hastalığı olmasına karşın PH'da MEP latanslarının normal sınırlarda olduğu bildirilmektedir(9,11). Bizim çalışmamızda da MEP latansları normal sınırlardadır.

Normal deneklerle karşılaştırıldığında TA ve SOL kası için MEP latanslarının Parkinson grubunda daha kısa olduğu görüldü($p<0.05$). TA ve SOL kaslarının MEP amplitüdleri incelediğinde özellikle TA kasında istirahat halindeki kayıtlamalarda MEP amplitüdleri

anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Bu durum TA ve SOL kaslarının tam olarak istirahat haline sokulamaması ile açıklanabilir. Normal deneklerde dorsoflexion ile TA, plantar flexion ile SOL kasında gördüğümüz fasilitasyon Parkinsonlu hastalarda izlenmemiştir. Bu fasilitasyon, agonist kas istemli olarak kasılırken antagonist kasta sessizlik varlığında belirgin olmaktadır (7,8,11,12,19,23,24). Parkinsonlu hastalarda TA ve SOL arasındaki agonist antagonist ilişkisi bozulduğundan bu resiprokal ilişkiye görememekteyiz. TCCS ile Parkinsonlu hastalarda MEP incelemesinin gelecekte hastalığın progresyonunu izlemeye ve çeşitli medikal tedavilerin sonuçlarını izlemeye gelecekte kullanılabileceğini düşünüyoruz.

KAYNAKLAR

1. Barker AT, Jalinous R, Freeston IL. Non-invasive magnetic stimulation of the human motor cortex. *Lancet* I:1106-1107, 1985
2. Berardelli A, Inghilleri M, Cruccu G, Fornarelli M, et al. Stimulation of motor tracts in multiple sclerosis. *J. Neurol. Neurosur. Psychiatry*. 51:677-683, 1988
3. Berardelli A, Inghilleri M, Cruccu G, Mercury B, Manfredi M. Electrical and magnetic transcranial stimulation in patients with corticospinal damage due to stroke or motor neuron disease. *Electroenceph. Clin. Neurophysiol.* 81:389-396, 1991
4. Britton TC, Meyer BU, Benecke R: Variability of cortically evoked motor responses in multiple sclerosis. *Electroenceph. Clin. Neurophysiol.* 81:186-194, 1991
5. Brouwer, B - Ashby, P.: Corticospinal projections to upper and lower limb spinal motoneurons in man. *Electroenceph. Clin. Neurophysiol.* 1990, 76, 509-519
6. Claus D, Waddy HM, Harding AE, Murray NMF, Thomas PK, Hereditary motor and sensory neuropathies and hereditary spastic paraparesis: a magnetic stimulation study. *Ann. Neurol.* 28:43-49, 1990
7. Crone, C, Hultborn, H, Jesperson, B, Nielsen, J: Reciprocal I-A Inhibition between ankle flexors and extensors in man. *J. Physiol.* 1987, 389, 63-185.
8. Cumhur Ertekin, Mustafa Ertaş, Hüsnü Efendi, Lars Eric Larsson, Hadiye Şirin, Nilgün Araç, Aytaç Toygar, Yılmaz Demir: A stable late soleus Response Elicited by Cortical Stimulation during Ankle Dorsiflexion *Electroencep. and Clinical Neurophysiol.* 1995;97: 275-283,
9. Eisen A., Siejka S, Schulzer M, Calne D: Age-dependent decline in motor evoked potential (MEP) amplitude: with a comment on changes in Parkinson's disease. *Electroencep. and Clinical Neurophysiol.* 1991; 81:209-215.
10. Eisen AA, Shtybel WS, Clinical experience with transcranial magnetic stimulation. *Muscle and Nerve* 1990;13:995-1011,
11. Ertekin C, Zileli M, Ertaş M,: Motor Evoked Potansiyeller, *Klinik Nörofiziyoji Derneği* yayınları No 1, İzmir, 1992
12. Ertaş M, Ertekin C, Efendi H, Uysal H, Controversies inc calculation of central motor delay; *Muscle and Nerve*, 1225-1126, 1995;
13. Ghez C. The control of movement in: *Principles of neural science* (Ed): Kandel ER, Schwartz JH, Jessel TM, Third Edition, Elsevier Science Publishing, 1991, p:534-547
14. Hess CW, Mills KR, Murray NMF, Schrieffer TN. Magnetic brain stimulation: central motor conduction studies in multiple sclerosis. *Ann Neurol.* 1987;22:744-752,
15. Hömberg V, Stephan KM, Netz J : Transcranial stimulation of motor cortex in upper motor neuron motor disease: it is relation to the motor deficit. *Electroencep. Clin. Neurophys.* 1991;81:377-388,
16. Ingram DA, Swash M: Central motor conduction in multiple sclerosis: Evaluation of abnormalities revealed by transcutaneous magnetic stimulation of the brain. *J. Neurol. Neurosur. Psychiatr.* 1988;51:487-494,
17. Jaskolski DJ, Jarratt JA, Jakubowski J: Magnetic stimulation in cervical spondylosis. *Br. J. Neurosurg.* 1989;3:541-548,
18. Merton PA, Morton HB. Stimulation of the cerebral cortex in intact man. *Nature* 1980; 285:227,
19. Meunier S, Morin C.: Changes in pre synaptic inhibition of I-A fiber's to soleus motoneurones during voluntary dorsiflexion of the foot , *Exp. Brain Res.* 1989;76, 510-518.
20. Lawrence I, Golbe, Jacob I, Jage, Medical treatment of Parkinson's disease (Ed): Roger Kurlan Treatment of Movement Disorder, J.B. Lippincott Company 1996; p:1-56,
21. Mills KR, Murray NMF, Hess CW: Magnetic and electrical transcranial brain stimulation: Physiological mechanism and clinical applications. *Neurosurgery* 1987;20:1:164-168
22. Müller K, Hömberg V, Aulich A, Lenard HG, Magnetoelectrical stimulation of motor cortex in children with motor disturbances. *Electroencep. and Clin. Neurophysiol.* 1992;85:86-94,
23. Shindo M, Herayama H, Kando, K., Yanagisawa N, Tanaka R: Changes in reciprocal I-A inhibition during voluntary contraction in man. *Exp. Brain Res.* 1984, 53, 400-408.
24. Tanaka R.: Reciprocal I-A inhibitory pathway during voluntary performance in man. *Brain Res.* 1972; 43: 645-652.,
25. Toygar A, Ertaş M, Selçuki D, Araç N, Ertekin C. ALS'de MEP ile longitudinal izlem. *Nörofiziyoji kongresi Kitabı*, Ürgüp, 1992